

**[Statsministeren.]**

Ninn-Hansen havde ubetinget ret, da han sagde, at vi ikke kan begynde forfra, men at afgørelsen må falde nu, må falde i dag og må træffes af partier, som tør og vil tage et ansvar for det, der skal tages et ansvar for.

Det er en anvendelig fremgangsmåde, sagde hr. Ninn-Hansen; jeg er enig. Der er i virkeligheden ikke nogen anden anvendelig fremgangsmåde, alt andet har været tom snak, bare et eller andet med at forsøge at placere sig politisk; der har været nul realiteter i det.

Lad mig slutte med en tak for den behandling, lovforslaget i øvrigt har fået. Jeg synes, det har været en god behandling – ja, der er naturligvis visse undtagelser, men i det store og hele – og jeg synes nok, der er grund til i en så tilspidset og vanskelig situation som denne at rette en særlig tak til folketingets arbejdsmarkedsudvalg – altså ikke til bestemte personer eller partier, men til udvalget som helhed – fordi det så hurtigt har arbejdet sig igennem dette vanskelige stof og har kunnet finde frem til en afgørelse.

Men jeg vil også rette en tak til de fem partier, som nu fuldt ud tager konsekvensen af det, vi besluttede i august 1976, og altså bakker vores daværende beslutning op.

Allersidst en tak til arbejdsmarkedets parter selv, for der har jo i virkeligheden været mange gode folk på begge sider i disse organisationer, også på begge sider af forhandlingsbordet, som har været realistisk indstillet, som gerne ville følge henstillingen fra folketinget, men som også skulle skæve til de realistiske muligheder på arbejdsmarkedet, og som altså ikke var bange for at vove pelsen. Det var godt, de gjorde det, og det er det, der gør, at det er muligt for os, forhåbentlig med et stort flertal, at få tilslutning til, at vi nu skal have fred på arbejdsmarkedet.

**Formanden:**

Vi går nu til anden runde, og jeg vil til oplysning specielt for de nye medlemmer sige, at reglen her er den, at der efter ministrenes indlæg kommer en anden runde, hvor først ordførerne og derefter andre medlemmer har lejlighed til at få ordet.

**Voigt (FP):**

Hr. Ninn-Hansen sagde i sit indlæg, at han ikke kunne støtte fremskridtspartiets dagsordensforslag, fordi en vedtagelse af dette dags-

ordensforslag ville betyde, at man mistede våbenet over for en storkonflikt.

Det er ikke rigtigt, men hr. Ninn-Hansen skal da være undskyldt, fordi han sikkert er så træt, at han ikke har haft kræfter til at blade længere frem i betænkningen. Der kunne han have læst fremskridtspartiets ændringsforslag, der siger, at der ikke må være konflikt i perioden fra den 15. april til den 8. maj, begge dage inklusive

Må jeg sige om hr. Ib Christensens dagsordensforslag, at vi da kan være meget enige i, at folketinget ikke skal blande sig i arbejdsmarkedets forhold, vel at mærke hvis man lever i et sundt og et rigt samfund. Men vi befinder os i den situation, at 16 års slap politik herinde har bevirket, at vi er på falittens rand, og derfor er vi nødvendigvis i den situation, at vi må anvende det våben at gribe ind over for arbejdsmarkedets parter.

Hr. Kurt Hansen sagde, at det var noget værre lrumlarum, når han ustandselig skulle høre fremskridtspartiet tale om skattelettelse. Det har han selvfølgelig lov at mene, og jeg har nøjagtig den samme mening, når jeg hører hr. Kurt Hansen tale om profitmagere og kapitalister. Det er da rart, vi har sådanne meninger, for det viser, at der er forskellige opfattelser af, hvordan politikken skal være herinde, og gud ske lov for det.

Arbejdsministeren må jeg give samme svar, som jeg gav hr. Ninn-Hansen; jeg kan se, at arbejdsministeren nikker, og går derfor ud fra, at han er tilfreds.

Økonomiministeren var der igen med den løftede pegefingertil fremskridtspartiet, det elsker økonomiministeren jo under disse debatter. Økonomiministeren sagde, at vi ville det modsatte af arbejdsfred og stabilitet. Det er ikke rigtigt. Vi vil derimod sandhed og retfærdighed, og det giver fred og stabilitet, men det er således, at sandheden og retfærdigheden kan undertrykkes i lang tid, i måneder, i årevis, men der kommer altid en dag, hr. økonomiminister, en dag, hvor sandheden og retfærdigheden vil sejre. Økonomiministeren og hans kollegaer, socialdemokrater og andre herinde kan håne os, og de kan klandre os, men de kan ikke kue os. Vi knytter blot næverne, ranker ryggen og siger: næste gang får vi flere end 26 mandater.

Må jeg også sige til økonomiministeren, at jeg finder det helt urimeligt, at økonomiministeren står og klandrer venstre, fordi venstre